

अत्र संध्यावर्णनस्य प्रस्तुतत्वात्प्रस्तुतानामनुलेपनादीनामेकबोधन-
क्रियाभिसंबन्धः ।

‘तदङ्गमार्दवं द्रष्टुः कस्य चित्ते न भासते ।

मालतीशशभृलेखाकदलीनां कठोरता ॥’

इत्यत्र मालत्यादीनामप्रस्तुतानां कठोरतारूपैकगुणसंबन्धः ।

एवम्—

‘दानं वित्तादृतं वाचः कीर्तिधर्मौ तथायुषः ।

परोपकरणं कायादसारात्सारमाहरेत् ॥’

अत्र दानादीनां कर्मभूतानां सारतारूपैकगुणसंबन्धः एकाहरण-
क्रियासंबन्धः ।

अप्रस्तुतप्रस्तुतयोर्दीपकं तु निगद्यते ॥ ४८ ॥

अथ कारकमेकं स्यादनेकासु क्रियासु चेत् ।

क्रमेणोदाहरणम्—

‘बलाबलेपादधुनापि पूर्वव-

त्प्रबाध्यते तेन जगज्जिगीषुणा ।

सतीव योषित्प्रकृतिः सुनिश्चला

पुमांसमभ्येति भवान्तरेष्वपि ॥’

अनुलेपनादीनि अबोधिषत् । बोधिता इत्यर्थः । तमस्यनुलेपनादीनां शुभ्रस्फूर्तिरस्ति,
ततश्च स्मरोद्बोधो जायते, मृगमदादीनां तमोप्रस्ततया स्फूर्तिर्न संभवतीति भावः ॥
अत्रेति । प्रस्तुते तमसि स्फुरद्रूपत्वादनुलेपनादीनामपि प्रस्तुतत्वमित्यभिप्रायः ॥
तदङ्गमिति । अत्र वर्णनीयतया नायिका प्रस्तुता । मालत्यादीनां तूपमानत्वेना-
प्रस्तुतत्वम् ॥ गुणक्रियोभयाभिसंबन्धे तुल्ययोगितामुदाहरति—दानमिति ।
दीपकालंकारमाह—अप्रस्तुतेति । ननु ‘कमलमिव मुखं मनोज्ञं-’ इत्यादावति-
व्याप्तिरिति चेत् । न । साम्यवाचकपदाभावे सतीत्यस्य विवक्षणीयत्वात् । एवं
वैधर्म्यौत्तयभावे सतीत्यपि बोध्यम् । तेन ‘त्वं समुद्रश्च दुर्वारौ महासत्त्वौ सतेजसौ ।
अयं तु युवयोर्भेदः स जडात्मा पटुर्भवान् ॥’ इत्यादिव्यतिरेकालंकारे नाति-
व्याप्तिः ॥ प्रकारत्रयेण दीपकमाह—अथेति । अथवेत्यर्थः । अनेकासु क्रियास्वेकं
कारकं यदि संबद्धं स्यात्तदापि दीपकं स्यादित्यर्थः । बलाबलेपात् । सामर्थ्यगर्वात् ।
अधुनापि अस्मिन् जन्मन्यपि । पूर्ववत्पूर्वजन्मनीव । तेन शिशुपालेन । भवा-

1. दीपकमिति । प्रकृतार्थमुपात्तो धर्मः प्रसङ्गादप्रकृतमपि दीपयति प्रकाशयति
सुन्दरीकरोतीति दीपकम् । अथवा । दीप इव दीपकम् । संज्ञायां कन् । दीपसादृश्यं च
प्रकृताप्रकृतप्रकाशकत्वेनावसेयम् ॥